

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput 28. Quomodo illi Christus Dominus ostenderit solemnitates &
processiones, quas beati celebrant in cœlo, ob honorem sanctissimi
Sacramenti, & modum quo celebrantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

xis genibus ad eam mensam, & Dominus ab illa assurrexit, meque spiritualiter communicavit. Tota fui absorpta, quòd viderem tale mysterium, & quando sum ad me reversa, reperi me cum meo Domino, sicut antea.

CAPUT XXVIII.

Quomodo illi Christus Dominus ostenderit solennitates & processiones, quas Beati celebrant in Cælo, ob honorem Sanctissimi Sacramenti, & modum quo celebrantur.

Cum Venembris Marina tantis cumularetur gratijs a DEO, in supplicationibus Sanctissimi Sacramenti, quando propter suas continuas infirmitates illis non potuit interesse, voluit ipsam ejusdem Majestas recreare eo tempore, representando illi Processiones, quæ in celo mysticè ab Angelis celebrantur, & Beatis, gaudentibus propter beneficium, quo sunt fructi, & nos fruimur in mundo. Hoc ipsi dixerunt sancti Angeli, illi cohabitantes, quos in quadam Vigilia Corporis Christi (anno 1617.) Vidi, ait, exornatos elegantissimis monilibus, quæ erant confecta ex pretiosis lapidibus diversorum colorum, in quorum singulis erat quasi impressum modo quodam mirabili aliquod mysterium Christi Domini, in hoc Incarnatio, in illo Nativitas, atque ita reliqua in alijs. Dum id mirarer, dixerunt mihi: Nos sumus tanquam ephebi Regis cœlestis; & sicut Reges solent dare, quibusdam suis specialiter dilectis ephebis aliquid ex suo vestitu, ita Rex noster nobis dedit hæc vestimenta, quæ vides. Conster tibi hoc vespere inchoari magnam solennitatem in Cælo, propter singularissimam misericordiam, quam DEUS hominibus exhibet, manendo cum ipsis in sanctissimo Sacramento; & in Beatissimam Virginem Dominam nostram redundare magnum honorem in hoc festo, eò quòd fuerit Arca, in qua fuit clausus Filius DEI, factusque est homo, idem ipse, qui existit in sanctissimo Sacramento. Tum subito inceperunt magnificè de prædicare Beatissimam

Virginem, atque ipsius Immunitatem à peccato, jam inde ab ejus Conceptione, ac deinceps per totam vitam, assumptisque suis instrumentis musicis cecinerunt divinè.

§. I.

IN Festo Sanctissimi Sacramenti (in Martio anni 1622.) mei Domini Angeli mihi cohabitantes, me duxerunt in spiritu ad cœlestem Jerosolymam, & præsentaverunt DEO Domino nostro Trino & Uni, ubi mihi Divina Majestas dignata est ostendere clarissimè mysterium sanctissimæ Trinitatis sub certa specie, & figura, & in medio illius Divini pectoris, modo quodam admirabili, vidi mysterium Sanctissimi Sacramenti Altaris. Paulo post cor-spexi sanctum Archangelum Michaëlem, indutum pretiosa veste gloriæ. Habebat is in suis manibus vexillum eorundem colorum, & in ipsius apice Crucem ex pretiosissimo auro, atque in illa designatam Hostiam, quæ erat Figura hujus Divini Sacramenti, videbaturque esse in ea Dominus. Hoc modo sanctus Archangelus, cum cœmitatu multorum Angelorum, similiter vestitorum, dulciterque concinentium, circumibat totam illam Patriam cœlestè, & per viam erant utrinque Ordines Angelorum prostratorum in pavimento illius Cœli, qui quàm humillimè adorabant illum Dominum, & sanctus Archangelus utrinque tangebatur Angelos vexillo. Finitâ hac Processione, Sanctus Archangelus Michaël constitit coram Beatissima Trinitate, ibique in Cælo inclinavit hastam vexilli,

li, quod prostravit coram Divina Majestate, unaque omnes sancti Angeli, & sanctus Archangelus peroravit, dicendo: supplex te oro, DEUS ac Domine noster magnæ majestatis, Omnipotens, Infinite, Immen- se, nomine omnium spirituum cœlestium, ut in nostri gratiam digneris conservare, & augere in tua sancta Ecclesia, atque in tuis fidelibus devotionem & venerationem erga hoc Divinum Sacramentum. DEUS auditâ ipsius oratione, quàm gravissimè & affabilissimè respondit, esse exauditas à se ipsius & Spirituum Beatorum preces, ostenditque ita fore, ac dedit illis suam Benedictionem. Statim se omnes erexerunt, atque singuli comparuerunt adornati veste splendidiore mille Solibus, & unusquisque seorsim visus mihi est tantus, ut fuerim consternata, dixerimque: Si unicus Angelus, creatura istius Domini est talis, qualis erit ipse Dominus, à quo sunt omnes conditi? nam non tantum vidi, quod exterius comparebat, sed etiam mihi Dominus manifestavit, illuminando me, excellentiam naturæ Angelicæ. Insuper me exornavit Dominus eodem vestitu, eodemque indumento, quamvis diversimodè. Taliter ibi sum satis diu morata, fruendo illis Divinis & fortunatis bonis.

Alio die, intrâ octavam, vidi descendentes ex Cœlo innumerabiles Angelos, splendide ornatos, qui omnes simul adhibitis musicis instrumentis concinebant laudes DEI, ac Hymnum de sanctissimo Sacramento: *Pange lingua*, exquisitâ melodiam, & cœlesti musicâ: instituerunt longissimam Processionem, alij verò quandâ representationem Mortis ac Passionis Dominicæ, nec non institutionis sanctissimi Sacramenti, quæ Divina mysteria ego à DEO illuminata cognoscebam. Et subito vidi Christum Dominum in ea specie, quam habuit vivens in mundo, eratque tanta magnificentia & majestas Divini ipsius vultus, ut bene adverteretur esse DEUS & Homo verus. In manibus autem illius conplexi imaginem ac representationem Sanctissimi Sacramenti, intrâ quandam Hierothecam auream, & omnes Angeli adorabant illum Dominum, exi-

stentem in Sacramento, ac postea me adduxerunt, quæ ipsum etiam adoravi, deditque nobis suam benedictionem. Postridie, iisdem præmissis, & cantato eodem Hymno, dum perventum esset ad Versum: *Tantum ergo Sacramentum*, omnes se pro- volverunt in genua ad illum cantandum, & continuo vidi hoc mysterium in DEO Trino ac Uno, sicut in antecedenti visione.

§. II.

Aliam pompam ac triumphum solennissimum Angelorum illi spectandum exhibuit Dominus, postquam ipsi prius manifestavisset bellum, quod gerunt cum demonibus, per hereticos nostrorum temporum, crudeliter oppugnantibus fidem Sanctissimi Sacramenti, de quibus Angeli referunt gloriosam victoriam.

Cum hoc vidissem, *prosequitur*, reperi me in conspectu cœlestis Jerosolymæ, ali- quantum remotam, ubi vidi, quod omnes ij Angeli, qui istam victoriam obtinuerant, flexis coram Domino genibus ei præsentaverint opus ipsius: Dominus autem illis fuerit bene precatus, qui subito consurgentes, admirandis instrumentis atque cantibus edebant suavem atque cœlestem musicam, ut videretur ardere & conflagrare Cœlum amore DEI, ac laudibus mysterij Sanctissimi Sacramenti. Atque hoc modo pulcherrimè coordinati ac dispositi circumiverunt totam illam cœlestem Jerosolymam, unâ cum infinitis Sanctis utriusque sexus, Aulicis ejusdem & incolis ipsos sequentibus, in quorum medio procedebat Majestas Christi Domini, qui indutus erat vestibus regijs, & habebat coronam ex auro purissimo, ac pretiosis lapidibus, in suo sacratissimo capite, & in medio sui sacri pettoris, atque juxta Divinum suum cor gerebat impressum, & quasi intimè secum penetratum, admirabile & sanctissimum Sacramentum, in quo erat ipsemet Dominus. Et hoc mysterium ego videbam atque cognoscebam quasi per aliquam fenestram, quam habebat Dominus ante se, eratque ex auro obrizo, quod resplendebat instar Divini Solis. Tunc temporis jam
mea.

mea anima erat intrā cœlestem Jerosolyman, videns & agnoscens clarissimè, sibi à Domino communicatum esse illud Divinum Mysterium. Postquam omnes circumivissent illam Divinam Civitatem, steterunt in quodam loco maximæ majestatis & fortitudinis, ut videretur esse Divinū quoddam & cœleste Castellum, ac sedes ipsius DEI, ubi Christus Dominus etiam stetit, vertitque se ad omnes illos Beatos Spiritus, qui ei inserviebant, & ipsum laudabant. Cūque se omnes demississent, Dominus Majestatis dedit illis suam sacratissimam benedictionem, ac tum mei Domini Angeli, meusque Angelus Custos me duxerunt, penetrando per omnes alios, donec pervenirent ad pedes Christi Domini, prostraveruntque me coram ipsius Divino conspectu. Dum autem me rursū modicūm elevarent, Dominus admovit suam manum suo sacro pectori, & illi Divino mysterio, ac deinde ipsam imposuit meo capiti, impertiensque mihi suam sanctissimam benedictionem, dixit: Anima mea, ego tibi applico virtutem meæ Passionis & Sanguinis profusi ad majus tuum bonum: deinde dixit Dominis Angelis, à quibus eō fueram adducta, & meo Custodi: Accipite istam meam creaturam, Angeli mei, & constituite illam in suo loco, ac habete illius curam, sicut vobis mandavi, & nunc denuò mando, cum speciali vigilantia. Statim ac Dominus hoc dixit, illi Spiritus beati quā citissimè me voluerunt abducere, sicut erant jussi à Domino: sed ego, cui bene erat in eo loco, sentiebā difficultatem in abeundo, & aspiciebā Dominum, ut viderem, quid diceret. Advertens autem infinita ipsius Bonitas meā imbecillitatem, dixit sanctis Angelis: Expectate nunc modicūm, quia dum & ego abivero, reducemus illam ad ejus locum, cum minore ipsius difficultate ac desolatione. Itā mea anima mansit aliquantum affixa pedibus Domini, ubi est passā ecstasim valde mirabilem, instar somni spiritualis, non subducente se ejus conspectui Domino, elicuitque intentissimos affectus intimi amoris & agnitionis infinitæ illius Bonitatis Domini DEI nostri. Cūq; itā

esset constituta, reperi me eodem modo in meo angello, ubi aliter abrepta, quasi aliā viā pergerem ad Dominum, desij videre Divinam Majestatem in eo mysterio, in quo erat, ac deinde aliquantō post integrè mihi reddita, me reperi in meo angello, cum meis sanctis Angelis, sicut soleo.

§. III.

Aliam solennissimam Processionem ipse ostendit Dominus, indicando illi arcanum modum, quo id fiat. Quodam die, inquit, post octavam Corporis Christi, vidi Sanctum Patrem Nostrum Ignatium indutum, non, prout illum consuevi videre, vestibus, quales ordinariè gerunt ipsius Religiosi, sed more Sacerdotum, in veste supernè plicata, cujus est usus, quando defertur sanctissimum Sacramentum ad infirmum, quæ tota erat plena & exornata multis nominibus JESU, formatis atque elaboratis ex auro tam pretioso & splendido, ut quodlibet nomen appareret instar clarissimi & splendidissimi Solis, atque singula erant incincta multis radijs. Tenebat Sanctus in suis manibus Hostiam, quæ mihi modò apparebat propriam retinens formam, modo itā, ut in illa intuerer sanctissimum Parvulum, quem species sacramentales tegebant instar veli. Quando vidi hoc tam novo modo Sanctum Patriarcham, abstrahebam me, sicut soleo facere, & avertebam oculos ab eo, quod mihi repræsentabatur, atque cogitabam, quidnam id esse posset. Gloriosus Sanctus, etsi videret ac penetraret, quid fieret in meo corde, tacebat ac factum meum dissimulabat, non me multū cogendo ad aspiciendum, imò recedebat modicūm, donec Dominus, quemadmodum facere consuevit, mihi auferret illum timorem, quem habebam, meq; disponderet, ut possem videre mysterium, quod statuerat mihi ostendere. Aliquantō post, cū me jam Dominus disposuisset, denuò Sanctus Pater noster Ignatius se mihi taliter spectandum exhibuit, vidique ipsum longè manifestius & clarius, atque etiam dictum mysterium, & præterea adesse multos homi-

K k

nes

nes, sicut dum multi in aliquo Templo cōveniunt, ubi celebratur solenne Festum, vel supplicatio. Sed non attendi, quales homines essent, quia tota eram abrepta in contemplando mysterio, quod meis oculis objiciebatur, non satis sciens, quid esset. Tunc mihi dixit Dominus: Hoc tibi volui ostendere, ut scires, hodie in cœlo à sanctis Beatis, qui vixerunt in terra, & fructi sunt admirandis fructibus hujus Divini Sacramenti, etiam celebrari Festum Institutionis ipsius, cum maximo gaudio, ac lætitia, & gratiarum actione pro tam specialibus donis, eximioque favore sibi præstito, & collato in terra: quia verò meus servus Ignatius adeò excelluit in devotione, quâ semper fuit addictus Nomini JESU, quod nomen gerit Dominus hujus Festi, & ipse ob hanc suam devotionem assumpsit, ut sibi esset auxilio in omnibus, quæ egit, appellavitque ab eo suam Religionē,

ideo illi exhibetur hic specialis honor, ut inter cœlites peragat istud mysterium.

Hoc dicit Serva ista DEI, estque admodum conforme doctrinæ Theologorum, de gloria accidentali, & specialibus gaudijs, quibus fruuntur Beati in Cælo, propter quadam peculiaria ipsorum opera, vel ab ipsis instituta in terrâ, aut quibus hic viventes fuerunt delectati. Et quia Sanctus Pater noster Ignatius etiam specialissimo est prosequutus cultu sanctissimum Sacramentum, innotuitque frequentem sacra Communionis usum, qui profusus fuerat in mundo datus oblivioni, & ipsius Filij eundem promoverunt, tuisque sunt hoc mysterium strenuè contra hæreticos nostrorum temporum, in regionibus septentrionalibus; ob has omnes causas, cum ipsis, quas Dominus dixit, habet specialem gloriam accidentalem in cælo, quam manifestavit taliter gestando Hostiam cum ea veste vestita, nominibus JESU, quemadmodum vidimus.

CAPUT XXIX.

De puritate necessaria pro sacra Synaxi, & de Sacramento Pœnitentiæ, quo obtinetur.

Summâ opus est animæ & corporis puritate, ut accedatur ad suscipiendum DEUM, in admirabili Sacramento Eucharistia. Ad obtinendam verò hanc puritatem ordinatur Sacramentum Pœnitentiæ, quod præcedit Communionem, quando adsunt macula eluenda, atque de hoc habuit sequentem visionem quodam festo Epiphaniæ, in quo Ecclesia etiam celebrat Baptismum Christi Domini. Cùm essem, inquit, hoc die afflictâ à doloribus, & paterer ingentem sitim, derepente sum passa ecstasim, duxeruntque me Domini mei Angeli ad crepidinem cujusdam fontis, qui erat hujusmodi: Descendebat rivus angustus, sed valde profundus ex colle, & incidebat in concham fontis: ex concha prodibant duo magni canales aquæ defluentis in stagnum circumdatum lapidibus, instar lavacri, quod totum erat constructum ex elegan-

tissimis, optimeque formatis lapidibus. Vidi in eo lavacro multos Angelos DEI, qui eluebant pannos, & aliquantò inferius in alia lotrina conspexi quasdam Virgines, quæ videbantur aliquid lavare, tamen nihil lavarent, sed quasi contorquebant pannos lotos. Evanuerunt è meis oculis mei Domini Angeli, & circumspexi quaquaversum, nec eos vidi. Fui afflictâ, quòd me viderem solam, & præ magna siti, quâ patiebar, tentavi transire rivum, ut biberem aquam defluentem ex canalibus. Sed detinuit me unus ex sanctis Angelis, occupatis lotionem, ac dixit: Quid facis? cave, nè submergaris. Hoc audito, substiteri, & retrocessi, atque ascendi per unum latus collis secundum oram rivi, quæsitura transitum; quo tandem invento, transivi, semperque aspiciens, an viderem meos Dominos, non vidi illos, & attollens oculos ad cœlum, vidi illum rivum oriri ex quodam throno & sede, ubi erat Agnus Divinus in Cælo,